

חדשות כאן ושם

צבי פרידהבר הלך לעולמו

ד"ר צבי פרידהבר, תיאורטיקן של המחול היהודי, הלך לעולמו בגיל 81, לאחר מחלה קשה.

בביתו של פרידהבר שוכן מפעל חייו - ארכיון

המחול היהודי וריקודי

פולקלור ישראלי שייסד,

ואשר בו השקיע את מירב

חסכוניותו.

בתל-אביב של תחילת

שנות ה-40, בגיל 19, היה

צבי פרידהבר רקדן בלהקה

שהדריכה גורית קדמן.

בראיון שנערך עימו בסוף

שנות ה-60, סיפר שגורית

נהגה לומר, כי לעולם לא

נדע כיצד רקדו אבותינו. זו

היתה הנחה שצבי

פרידהבר לא השלים עימה;

בצד שירותו בצבא-קבע

המשיך לרקוד וגם להרקיד,

ובה בעת החל לאסוף כל

מה שקשור במחול יהודי

ובמחולות העם

הישראליים. ב-1951

התחתן ועבר להתגורר

בקריית-חיים, שם נולדו

שלושת ילדיו. לפרנסת

המשפחה עבד כפקיד

בבתי-משפט, עד שפרש

לפנסייה מוקדמת, כדי

להתמסר לעניין שהעסיק

אותו יותר מכל.

כעבור שנה, והוא בן 46,

התקבל כתלמיד מן המניין

באוניברסיטת חיפה,

בחוגים להיסטוריה כללית ולהיסטוריה של

עם ישראל. ב-1987, קיבל דוקטורט על עבודה

בנושא - "המחול בקהילות ישראל בארצות

הים התיכון מגירוש ספרד ועד המאה ה-19".

לשם כך חקר את מנהגי העדות השונות

והתמסר ללימוד הספרות הרבנית של המאות

ה-16 וה-17. בכוחות עצמו למד כתב-רש"י,

יידיש וארמית. בתחילת שנות ה-90, הרצה על

מחול יהודי ופולקלור ישראלי באוניברסיטת

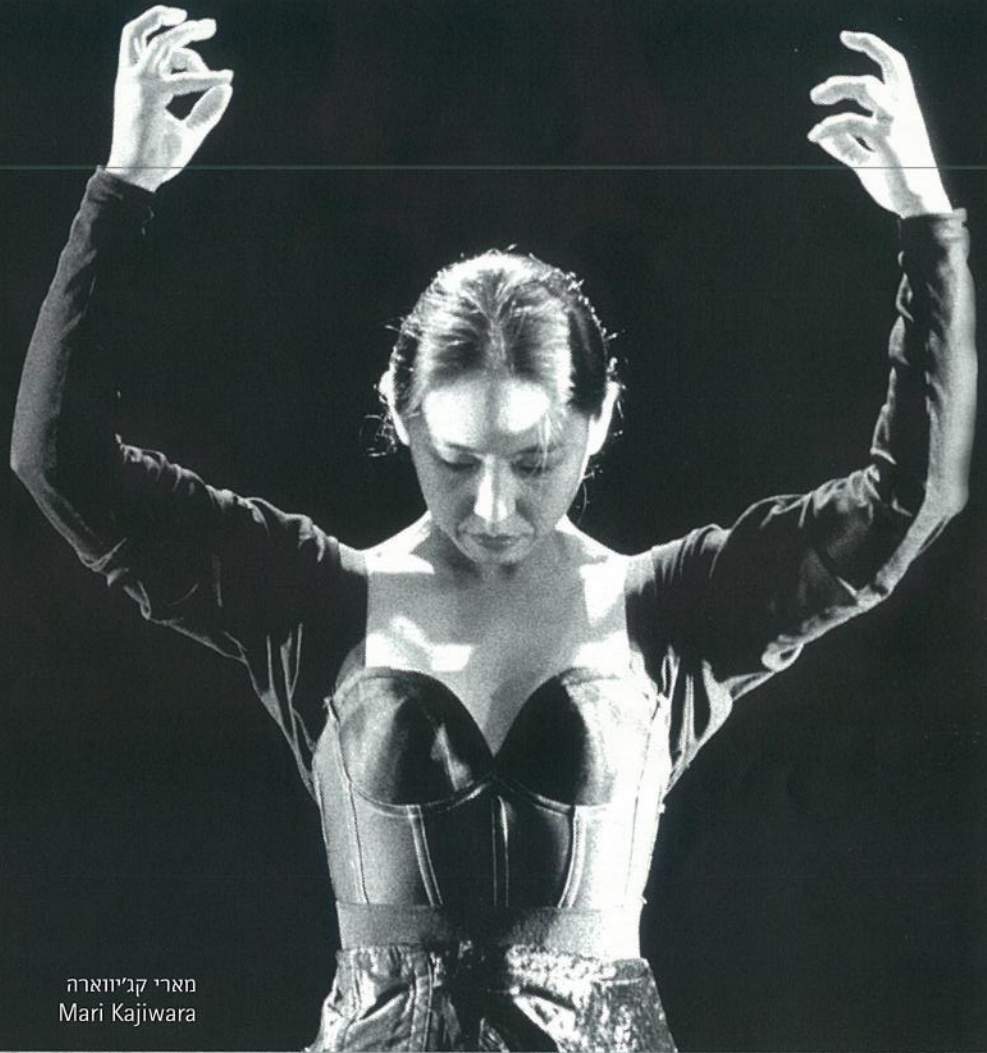
חיפה. בין הקולגות יצא לו שם של תיאורטיקן

מומחה למחול יהודי ופולקלור. צבי פרידהבר

פרסם מאמרים רבים וספרים ובהם:

המחול בעם ישראל, בהוצאת מכון וינגייט,

1984;

מארי קג'יווארה
Mari Kajiwara

מתה הרקדנית מארי קג'יווארה

הרקדנית מארי קג'יווארה הלכה לעולמה ב-25.12 לאחר מחלה קשה.

מארי קג'יווארה, יפנית-אמריקאית, בוגרת בית הספר לאמנויות הבמה בניו יורק - רקדה בלהקות בארה"ב, בהן אצל ג'ון טטלי ונורמן וולקר; כמו כן היתה סולנית ומנהלת חזרות בלהקת אלווין איילי והעמידה מעבודותיו ברחבי העולם. בשנות ה-80 פגשה בניו יורק את אוהד נהרין, נישאה לו והיתה למנהלת החזרות של להקתו שם. לפני כעשור,

כשנתמנה נהרין למנהל להקת בת-שבע, הצטרפה אליו קג'יווארה ורקדה בלהקה. אחרי כמה שנים פרשה מן הריקוד אבל המשיכה לעבוד לצדו של נהרין, היתה למנהלת חזרות בלהקת בת-שבע והעמידה מעבודותיו של נהרין בלהקות רבות.

מארי קג'יווארה הקרינה שלוה פנימית ואצילות. בת 50 היתה במותה.

את גיין דאדלי הכרתי לראשונה במסגרת לימודי בבית הספר למחול בן-זמננו "הפלייס" [The Place] הלונדוני. היא עמדה אז בראש המחלקה למחול בבית הספר וניהלה אותו ביחד עם רוברט קוהן [Robert Cohan], רובין הווארד [Robin Howard], וויליאם לותר [William Louter], פלורה קושמן ואחרים.

גיין לימדה אותנו שלושה קורסים שונים: מחול מודרני בשיטת גראהם, שיעורי תנועה ושיעורי מתודיקה והוראה. דרכי ההוראה שלה הושפעו מעבודתה במשך שנים רבות במחיצתה של מרתה גראהם: לעשות, להזיע, לנסות ושוב לעשות, ליפול ולקום ולא להפסיק לרגע. בכמות אנרגייה אדירה ובדרישה לשלמות ביצוע ותוצאה, "רדפה" אותנו בכל

גודית קדמן - אם וכלה, הוצאת ארכיון המחול היהודי, 1989;
אישים ואירועים במחול העם הישראלי בחמישים שנות מדינת ישראל, הוצאת ארכיון המחול היהודי, חיפה 1999.
לציון שלושים למותו, נפגשו חבריו ומוקיריו בספרייה הישראלית למחול.

גיין דאדלי [Jane Dudley] הלכה לעולמה

מיכל ישראל-חבקק
בספטמבר האחרון, בלונדון, הלכה לעולמה בגיל 89 גיין דאדלי (1912-2001). דאדלי היתה מהכוריאוגרפיות האמריקאיות החשובות של שנות ה-40 ומורה בולטת וייחודית לשיטת מרתה גראהם.

בתמונות: גיין דאדלי, קורס קיץ באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים, יולי 1985, צילום: שמואל הכהן
Pictures: Jane Dudley, Summer Course at the Jerusalem Academy of Dance and Music, July 1985, photo: Shmuel Hacoen

השיעורים בלי הנחות ובלי תירוצים... גיין האמינה ביצירת רקדן שהוא בבחינת אמן ונסנס: שולט בכליו-שלו ובדרך הביטוי התנועתית, ובאותה שעה חי חיים מלאים - חברתיים ופוליטיים - עירני ואכפתי ביחס לסביבתו ולמהלכי העולם. כך חייתה, כך יצרה וכך גם גידלה דורות של תלמידים. בקורסים היצירתיים שהעבירה, יכולנו ללמוד ולהכיר את גיין עצמה, משוחררת קצת יותר מתבניות העבודה והטכניקה האורתודוקסיות של גראהם. באותם שיעורים זכינו אף לשמוע ולהתנסות במקצת העבודה שנעשתה משנות ה-30 עד שנות ה-50 בניו יורק עם לואי הורסט [Horst]; עבודה זו קישרה בין תחומי האמנות השונים, הבאים לידי ביטוי בעבודה כוריאוגרפית - מוסיקה, ציור, פיסול, עיצוב וכדומה.

שיעוריה היו בנויים בצורה מדויקת ביותר, תוך שמירה על איזון ברור ומדויק בין שלושת המרכיבים העיקריים: עבודת רצפה, עבודה בעמידה ותנועה בחלל. בנוסף לפיתוח יכולות גופניות דוגמת סיבולת לב-ריאה, חוזק שרירי, גמישות ויכולות טכניות, היתה מטרתה להעניק לתלמידים את הידע הטוב ביותר על גופם; ובעצם, תוך כדי עבודה, למצוא את עוצמתם הפנימית ולחנכם להיות "מורים של עצמם", כדבריה.

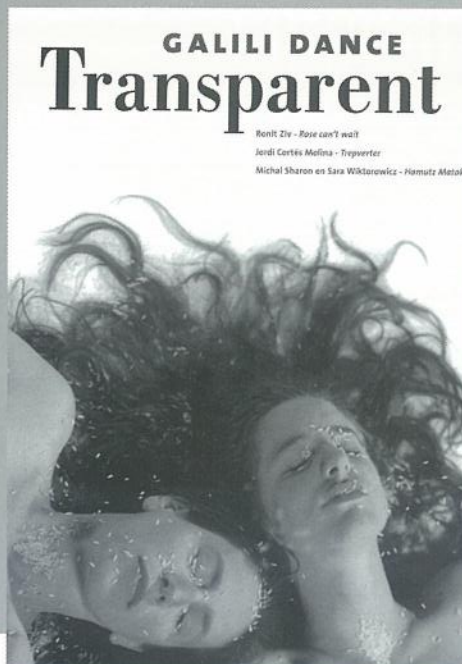
היא חזרה ושיננה בפנינו את החשיבות העצומה שיש להרחבת האופקים - קריאת ספרים, האזנה למוסיקה, ביקור בתערוכות, בישול - כדי שנדע שמחול אינו רק טכניקה. וכשעוסקים בתנועה, זו צריכה לנבוע מתוכנו, מתוך המודעות לגוף, לרגש וליכולת. משום כך, היו שיעוריה מלאים בדימויים ובמטאפורות, שנשזרו בהנחיותיה ושימשו אותה כמורה, ואותנו כתלמידים, בהשגת אתגרים אמנותיים. כך, האמינה, נוכל ליצור יכולת גדילה והתפתחות אינסופיות, בתוך הישענות על מקורות שונים וכיוונים חדשים, יום-יום, שעה-שעה.

גיין דאדלי נולדה בניו יורק למשפחה ממוצא גרמני-אנגלי, וסיימה את לימודיה באוניברסיטת צפון קרוליינה. במהלך לימודיה אצל האניה הולם [Hanya Holm] - בבית הספר ע"ש מרי ויגמן - בין השנים 1930-1935, ספגה דאדלי את הקודים האמנותיים של המחול האירופי החדש, שהגיע לארה"ב עם גל הפליטים שנמלטו מגרמניה הנאצית. דאדלי היתה חלק מתנועת התיאטרון, המחול והאמנות השמאלנית בניו יורק. בשנת 1932 ייסדה את ה-New Dance Group, שהופיעה

בפני פועלים במפעלים ובבתי-עם; מטרת הקבוצה היתה להפוך את המחול למדיום תקשורתי פתוח ונגיש לכולם, ולהעלות יצירות בעלות גוון פוליטי-חברתי.

דאדלי היתה רקדנית מובילה בלהקתה של מרתה גראהם בניו יורק בין השנים 1937 ו-1944. שורשיה האמנותיים ומקורות ההשראה שלה נעוצים במחול האקספרסיוניסטי הגרמני, ולשיא פריחתה הכוריאוגרפית הגיעה במסגרת הטריו הידוע "דאדלי-מאזלו-ביילס" [Dudley, Maslow, Bales] שהחל להופיע ב-1942. יצירת הסולו הבלתי נשכחת של דאדלי משנת 1938 - "Harmonica Breakdown" - זכתה להצלחה גדולה ואף חזרה לבמה בשנות ה-70 בלונדון, בביצוע רקדנית מלהקת המחול בן זמננו, הפליס הלונדונית. סולו זה הושפע ממוסיקת הבלוז של נגן המפוחית סוני טרי, והיווה חוט מקשר בין עבודתם של גדולי האקספרסיוניסטים במחול האירופי - מרי ויגמן, הילדה הולגר וגרטרוד בודנוויזר - לבין המחול המודרני המתהווה באמריקה. בין יצירותיה הנוספות של דאדלי מאותה תקופה ניתן למנות את "The Lonely Ones" (1946) שהתרכזו בנושאים חברתיים, ו-"Conte Flamenco" שהושפעה מהגיבורה הקומוניסטית של מלחמת האזרחים בספרד, דולורס גומז. בלהקתה של גראהם הופיעה דאדלי ביצירות "Celebration", "Primitive Mysteries", "American Document" ו-"Letter to the World", בתפקידים שנוצרו עבורה.

באותן שנים שימשה דאדלי כאסיסטנטית של מרתה גראהם ב-Neighborhood Playhouse School ולימדה בבית ספרה. עמיתיה לעבודה היו דוריס האמפרי, חוזה לימון והמלחין לואי

הורסט. בשנים 1950-1956 עמדה דאדלי בראש ה-New Dance Group, ובמהלך שנות ה-60 לימדה ב-Bennington College בוורמונט.

בשנת 1971 עברה גיין דאדלי ללונדון, לשם הוזמנה לנהל את בית הספר למחול בן-זמננו - The Place. במשך עשרים שנה ויותר לימדה את שיטת גראהם והיתה, כאמור, מורה ייחודית בתחום זה. במקביל יצרה ריקודים ללהקות מחול שונות ברחבי אנגליה. ב-1990 תכננה דאדלי ויצרה את "After the Arc", שהיתה חגיגה של תרבות יהודית במחול, מוסיקה ושיר והוצגה בלונדון בהצלחה מרובה. ב-1992 יצרה את הכוריאוגרפיה לאופרה "Siege of Calais" למוסיקה של דוניצטי.

קשריה עם עולם המחול בארץ היו רבים ומגוונים. בשנים 1968-1969 היתה המנהלת האמנותית של להקת בת-שבע. במרוצת השנים הוזמנה פעמים רבות ללמד בקורסי קיץ באקדמיה למוסיקה ולמחול ע"ש רובין בירושלים, ובשנת 1983 יצרה מחול לזכרה של הרקדנית תמנע יריאל - "Bird as a Prophe Bird as a Prophet" למוסיקה של שומאן, והעניקה אותו במתנה ללהקה הקיבוצית. זכיתי ונוצרה קירבה של ידידות עמוקה בין גיין לבניי. הערכה הדדית עצומה ואהבה גדולה שליוו אותי בכל השנים. היא תחסר לי מאוד בעבודתי כמורה, בכל שיעור מחדש, בכל מפגש אמנותי פדגוגי שיתקיים. יהי זכרה ברוך.

יצירה חדשה לאיציק גלילי

להקת איציק גלילי - להקת המחול של צפון הולנד העלתה יצירה חדשה בשם - "For Heaven's Sake". היצירה - הפקה משותפת עם להקת המחול הפורטוגזית, בלט גולבנקיאן והפסטיבל ההולנדי - עוסקת בעולם האלים הסובב אותנו. יאפ ואן קוילן [Jaap van Keulen] הלחין ליצירה מוסיקה שהיא מיזוג של מוסיקה ערבית מסורתית עם מוסיקה אלקטרונית עכשווית והמבצעים הם חמישה מוסיקאים מהמזרח התיכון. הבכורה התקיימה במסגרת פסטיבל המחול ההולנדי בהאג ב-30.11.2001. בהמשך הופיעה הלהקה ב-25 תיאטראות ברחבי הולנד. תוכנית נוספת של להקת גלילי בשם Transparent תעלה את "שושנים אינן יכולות לחכות" מאת רונית זיו, "חמוץ-מתוק" של מיכל שרון ושרה ויקטורוביץ וכן יצירה של

כאן ושם

בדמותה הנפלאה של טליה פז. בחודש
נובמבר הופיעה טליה פז בתוכניתה של קרולין
קרלסון בפסטיבל ליון בצרפת.

הכוריאוגרפית הספרדייה ג'ורדי קורטז מולינה
[Jordi Cortes Molina] בשם "Trepverter"
תוכנית זו תועלה ברחבי הולנד בין אוקטובר
2001 ועד מחצית חודש מאי 2002.

פרויקט מדור לדור

בפרויקט מדור לדור - "המלט הרוסי", שארגנה
הספרייה הישראלית למחול, השתתפו כ-250
תלמידים בכיתות ט-י"ב מכל הארץ.
התלמידים נפגשו עם אלברט גנדי, מנהל להקת
בוריס אייפמן, וקיבלו שיעורים מטטיאנה
דזיובה, מנהלת החזרות של הלהקה מאז
1996. עוד העבירו שיעורים: עידו תדמור, מרין
קורי, אלכסנדר אלכסנדרוב, ברוס מיכלסון

עוד הצלחות לטליה פז

הרקדנית טליה פז ממשיכה לקצור הצלחה
באירופה עם הסולו "Water Talk", שיצרה
עבורה לפני שנה קרולין קרלסון לפסטיבל
ונציה. העיתונות השוודית שפעה שבחים:
"... כריזמה בימתית מהממת. טליה הופכת
סולו זה לחוויה מופלאה..."; וב"דיילי טלגרף"
הלונדוני, ביוני השנה: "אישיות ענקית

טליה פז, "Water Talk"
כוריאוגרפיה: קרולין קרלסון
"Water Talk", by Talya Paz,
choreography: Carolyn Karlson

For Heaven's S GALILI DANCE

Ch
Mu

(מורה אורח בלהקת המחול הקיבוצית, שימש מנהל חזרות בבלט גולבנקיאן בליסבון ובבלט ציריך). בנוסף לצפייה בחזרות, נערכה גם שיחה עם ילנה קוזמינה, סולנית הלהקה. ועוד באותו יום, התקיימה הרצאה על איפור עם ענת ירון, שהקימה את מחלקת הפיאות והאיפור של האופרה הישראלית החדשה וכן סדנת ריקודי-חברה עתיקים, שהועברה על ידי קרול טטן, אורחת בעלת מוניטין מארה"ב, ששיחזרה ריקודי-חברה, החל מן המאה ה-15 ועד למאה ה-20.

פרסי שר המדע, התרבות והספורט

טקס הענקת פרסי שר המדע, התרבות והספורט ליוצרים ומבצעים במחול לשנת תשס"א נערך ביום שלישי 20.11.2001 במרכז סוזן דלל למחול ולתיאטרון. פרס היצירה הוענק לאוהד נהרין (שופטים: גדעון פז - יו"ר, רות אשל ומשה רומנו); פרסים ליוצרים צעירים הוענקו ליסמין גודר וליוסי ברג (שופטים: הדס עפרת - יו"ר, נעמי פרלוב ודוד דביר); פרס לביצוע יחיד הוענק לאיריס ארז וכן לקבוצת מחול נעה דר - חולון (שופטים: סיקי קול - יו"ר, מרינה בלטוב וגליה גת).

בית ללהקת עידו תדמור

סוף סוף לעידו תדמור - הלהקה - יש בית משלהם (רחי קיבוץ גלויות 24, תל-אביב, טל' 6827727). הלהקה פתחה את דלתותיה לאורחים והיא מזמינה יוצרים צעירים להשתמש בסטודיו, ללא תשלום, בשעות שאינו פעיל. במסגרת עידוד יוצרים נוספים, הועלה ערב בשם "פשוט מחול...", שכלל עבודות של יוסי ברג, ענת דניאלי, עדי סלנט, ניב שיינפלד ועידו תדמור, עם רקדנים של להקות בת-דור, מוזע ואחרות. הכוונה היא לקיים ערב כזה מדי חודש, בהשתתפות אמנים שונים.

נאוה צוקרמן - מנהלת אמנותית של הרמת מסך

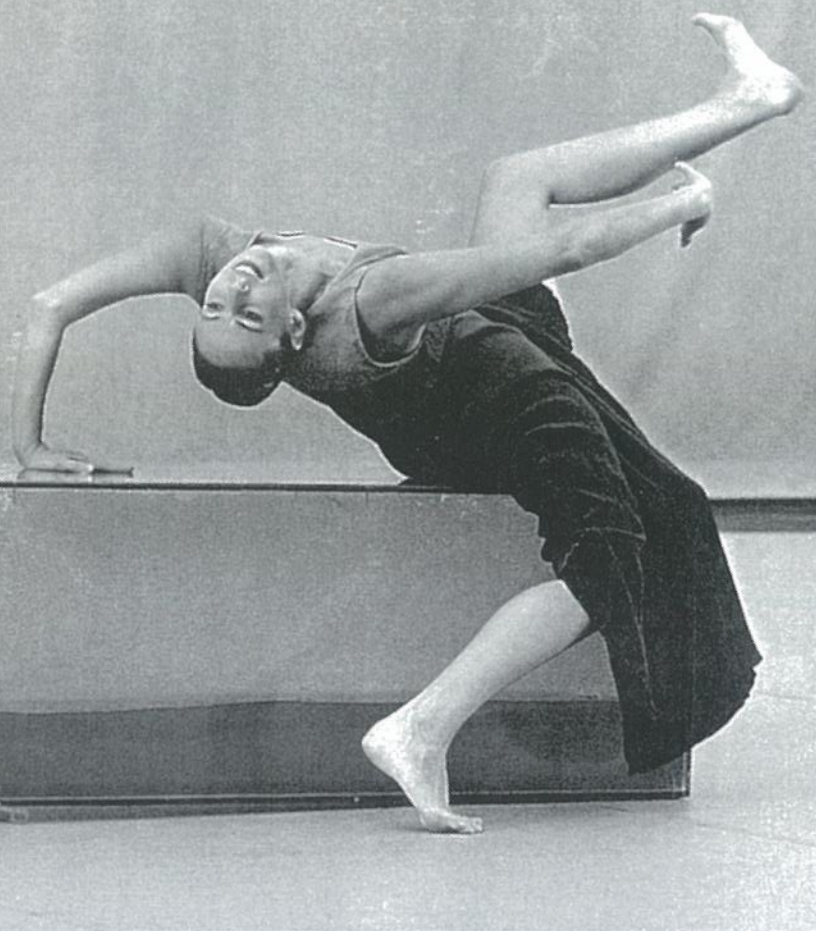
לקראת אירועי הרמת מסך השנה, מונתה נאוה צוקרמן למנהלת אמנותית במקום ערן בניאל, שסיים את תפקידו. צוקרמן מוכרת כאחת היוצרות החשובות של תיאטרון-תנועה בישראל. בין עבודותיה הידועות, "תשתו קפה", "5 צעקות" ו"זה לא סרטי". בשנה שעברה ייסדה צוקרמן את תיאטרון תמונע - בית ליוצרים ולקהל, שפתח את שעריו בפני יוצרי מחול, מוסיקה, מיצגים ותיאטרון.

סיור סדנת המחול בהונגריה

סדנת המחול של אולפן אזורי למחול - מתני"ס מטה אשר - הופיעה בסוף אוגוסט בהונגריה. ההופעה התקיימה במסגרת פסטיבל הקיץ היהודי המתקיים בבודפשט, מדי שנה. בסיור השתתפו 12 תלמידי הסדנה ואליהם התלוו עינב לוי, רכזת הסדנה; מרטין קורי, מורה ורקדן; שלומי ביטון, רקדן וכוריאוגרף; אפרת רודד המלבישה ויהודית ארנון. הסדנה הופיעה עם "שלוש נקודות סימן שאלה" מאת שלומי ביטון, "דואט פרחים" של רמי באר ו"בלט נשים" מאת סוזנה לינקה. אגב, בינואר 2002, תגיע לינקה לקיבוץ געתון, לעבוד עם הסדנה.

שידורים האקדמיים - סרטים על מחול ישראלי

בחודש נובמבר, צילמה רשות המחקר של אוניברסיטת חיפה סרט נוסף בסדרה בהנחיית רות אשל, המשלבת שיחות עם יוצרים וצפייה בקטעים מתוך עבודות נבחרות; הפעם עם מירליה שרון. אורך הסרט 60 דקות. סרטים נוספים שצולמו במסגרת זו בשנתיים

המוסד החדש, שפתח את שעריו בחודש אוקטובר 2001, נקרא Tanzquartier (משמע בית המחול). יש שם שלוש סטודיות מודרניות ומצוידות היטב (כל הרצפות בבית עשויות עץ), ספרייה למחול ובה כל האמצעים העכשוויים לצורך הקלטה והקרנה, מלבד כל עיתוני המחול החשובים והתחלה של ספרייה בבניינים המשופצים כמה וכמה אולמות תיאטרון, שנועדו גם ללהקות מחול. עד כאן הכול יפה וטוב. אלא שיוצרי המחול החדש בווינה, וכאלה לא חסרים ב-30 השנים האחרונות, נשארו, משום מה, בחוץ. הכול ניתן לצעירים שזה עתה התחילו את דרכם כיוצרים ומבצעים. נכון אמנם לתמוך בכשרונות ירוקים ומבלבלים, אבל הדור הבוגר יותר חש מקופח. הם התארגנו, ומישהו העמיד לרשותם אולם ספורט גדול, שם הם מתכוונים ליצור ולהופיע במשך השנה הקרובה (2002). בימים אלה, ניצבת הקבוצה בפני בעיה קשה: אין באולם מערכת חימום. וללא חימום יקפאו הרקדנים והצופים. הקבוצה מנסה עכשיו למצוא תורם, שיעניק להם את המערכת הדרושה. לקבלת לוח אירועים ניתן להתקשר: Tanzquartier Wien, Museumsplatz 1, A-1070 Wien, tel 0043- 1 - 3591, fax: 581359112, www.tqw.at- 1 -0043

האחרונות: "מחול וחפצים" (שיחה וצפייה עם עידו תדמור, רנה שינפלד ורות זיו-אייל); "תנייד במחול" (עם גילה טולידנו - על שרה לוי-תנאי וירדנה כהן); "מיגדר במחול" (עם נעה דר, נאוה צוקרמן ואשרה אלקיים-רונון); "קולדממה" (עם משה אפרתי); להקת ורטיגו (עם עדי שעל ונעה ורטהיים); השירה והתנועה בתפילות ביתא-ישראל (עם רוין אתר ומרגרט חיון). תוכנית השידורים האקדמיים מתפרסמת בימי שישי בעיתון "הארץ". הסרטים משודרים בערוצי תבל, מת"ב וערוצי זהב. עותקים של הסרטים מצויים בספרייה הישראלית למחול. לפרטים נוספים: רשות המחקר של אוניברסיטת חיפה: 04-8240822, <http://tv.proj.ac.il>

כתובת חדשה למחול בווינה

לקיר"ה (הקיסר ירום הודו - כלשונם של סופרים עברים מן המאה ה-19, שככתבו על מושל האימפריה האוסטרו-הונגרית, הקיסר פרנץ-יוזף) היו הרבה סוסים. למען אמצעי תחבורה הולך על ארבע זה נבנו, ליד אחד הכיכרות המרכזיים והיפים ביותר של וינה, אורוות ענקיות ומפוארות ביותר. עכשיו, כשאין עוד קיסרות וכמעט שאין סוסים, הפכו את האורוות הענקיות הללו לרובע של מוזיאונים, ובו גם מוסד חדש, שהיה חסר מאוד בווינה - בית-מחול.

טליה פז, "Water Talk"
כוריאוגרפיה: קרולין קרלסון
"Water Talk", by Talya Paz,
choreography: Carolyn Karlson

שבוע ישראלי בוינה

החל ב-10 בנובמבר ועד ה-8 בדצמבר שנת 2001 מתקיים בוינה (וגם בערים אחרות באוסטריה) האירוע Focus on Israel (ישראל במוקד) בו משתתפים זמרים, מוסיקאים, שחקנים ובעיקר אנשי מחול, מהארץ, ורה גולדמן - רקדנית תל-אביבית ותיקה, ילידת וינה - שרקדה עוד בלהקתה של גרטרויד קראוס, הוזמנה שוב לעיר הולדתה, ויצרה שם עם הרקדנית הצעירה מרטינה הגר [Martina Haager] מחול תנ"כי, בנושא הגר, אמו של ישמעאל, שכותרתו "שרה באוהל". בחלק השני של המופע, שהתקיים במוזיאון היהודי של העיר ומשך קהל רב, הופיעה גם ורה גולדמן, במחול "שיר השירים" - שיצרה לעצמה ולרקדנית הצעירה - הנשען על מומחיותה של גולדמן במחול הודי מסורתי. גם להקתה של נעה דר הופיעה בוינה, ובעיר סנט פולטן הסמוכה, ביצעה להקת בת-שבע את "סבוטאו' בייבי".

במועדון "הנפחיה הישנה" הרצה גיורא מנור והציג סרטי וידיאו, המתארים את יצירתו של אדם בנגימין "כוח האיוון" עבור להקת "ורטיגו" ואת מופע "הלהקה הרב-תרבותית" של עיריית ירושלים, שבו משתתפים יהודים וערבים, עולים חדשים מאתיופיה ומחבר-העמים, שמנהל ירון מרגולין זה שנה. כותרת ההרצאה היתה: "האם אפשר להמשיך לרקוד על לוע הר הגעש?", משמע איך משפיע המצב המדיני הביטחוני על אמנות המחול בארץ.

בישראל במוקד" נטלו חלק גם תיאטרון עכו, חוה אלברשטיין, מוחמד באכרי ואמנים נוספים.

רנאטו זאנלה נפצע

רנאטו זאנלה [Renato Zanella], המנהל האמנותי של בלט האופרה הממלכתית של וינה, נאלץ לבלות שבועות אחדים במיטה, נתון בסד אורתופדי מפלדה. פציעות רקדנים הן דבר שכיח, אבל הכוריאוגרף הצעיר זאנלה פשוט מעד ברחוב, נפל מהמדרכה ושבר את החולייה המחברת בין הגולגולת לעמוד השדרה.

למזלו, לא נגרם לחוט השדרה שלו נזק בלתי הפיך, אבל הרופאים הכניסו אותו למתקן המזכיר את "האיש במסכת הברזל". רנאטו מקווה לשוב לעבודה לקראת סוף השנה האזרחית.

כנסים ופסטיבלים

Dance On Camera Festival, New York City, January 11-12, 18-19, 2001
Contact Dance Films Associations, 48 West 21st St, 907, New York NY 10010.T/F: 212/727-0764
E: dfa5@junho.com.at:
www.dancefilmsassn.org

Society for Dance History Scholars
Dance in The City: Urban and Urbane, Temple University in Philadelphia, June 20-23, 2002
www.sdhs.org

International Council for Health Physical Education, Recreation, Sport & Dance, Taipei, Taiwan
See <http://www/ichpersd.org/44th-Congress.htm>

Laban/Bartenieff Institute of Movement Studies
Laban Center, London
Museum of Modern Art - Rio de Janeiro, Brazil, August, 1-4, 2002
See: claban@vento.com.br